

PROIECTUL

Mama

KATHI LIPP

CU CHERI GREGORY ȘI
ERIN MACPHERSON

Oradea
2020

Originally published in English under the title: *The Mom Project*

Previously published as *21 Way to Connect with Your Kids*

Copyright © 2012 by Kathi Lipp

Published by Harvest House Publishers

Eugene, Oregon 97408, U.S.A.

All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2020 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, Bihor

Tel.: 0359 177 636; 0771 746 787

E-mail: edituralife@gmail.com, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace—electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul—cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea: *Bianca Popescu*

Editarea: *Narcisa Țiulete*

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Coperta: *Georgian Rădulescu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LIPP, KATHI

Proiectul Mama / Kathi Lipp cu Cheri Gragory și Erin Macpherson.

- Oradea : Life Publishers, 2020

ISBN 978-606-8915-15-9

I. Gragory, Cheri

II. Macpherson, Erin

821.111

Romanian Edition.

Printed in Romania.

Pentru Justen Hunter

*Datorită ție sunt mamă, dar și o persoană mai bună,
o scriitoare mai bună și o ucenică mai credincioasă lui Dumnezeu.
Îți mulțumesc în fiecare zi pentru tine.*

Mulțumiri

Îi mulțumesc nespus de mult lui Erin MacPherson, care a lucrat la această carte chiar și fără mine. Tu ești foarte talentată, iar eu îți sunt foarte recunoscătoare.

Îi mulțumesc lui Cheri Gregory pentru că ne-a învățat ce știe despre tipurile de personalitate și pe noi, cei care încercăm să fim părinții unor copii care seamănă cu noi, deși sunt total diferiți de noi.

Le mulțumesc tuturor părinților care ne-au împărtășit din poveștile lor. Datorită vouă, această carte este mult mai bună.

Le mulțumesc Amandei, lui Jeremy, lui Justen și Kimber. Știu că veți putea folosi cândva aceste povești împreună cu terapeutul vostru.

Le mulțumesc mult celor din echipa mea: Angela, Sherri, Brooke, Mikkee, Jen, Lynette, Christina și Kimberly. Mulțumesc că ați făcut această lucrare complexă și pentru că Îl iubiți pe Dumnezeu, familiile și le slujiți amândurora.

Le mulțumesc și lui Rachelle Gardner, LaRae Weikert, Rod Morris și celorlalți din echipa Harvest House. Nu trebuie să îmi spună nimeni că Dumnezeu m-a încredințat celor mai bune mâini din domeniul editorial.

Le mulțumesc familiilor noastre—Richerson, Lipp și Dobson—pentru că ne-au oferit cele mai bune povești.

Și, în sfârșit, îți mulțumesc ție, Roger. Doi părinți singuri, care au încercat să închege o familie cu patru adolescenți. Dacă faptul că am supraviețuit acestui proces nu dovedește clar cât de uimitor și evlavios ești, nimic nu o va face. Ești mai presus de cuvinte.

Cuprins

Partea 1: Pregătirea pentru conectare

1. Cartea pe care era să nu o scriu . . . 11
2. De ce ești un părinte mai bun decât crezi . . . 15
3. Binecuvântări speciale:
când te confrunți cu o situație dificilă . . . 21
4. Apropierea în funcție de personalitatea copilului tău . . . 23
5. Un ghid rapid de instrucțiuni pentru partea a doua:
21 de moduri prin care te poți apropia de copiii tăi . . . 31

Partea a 2-a: 21 de moduri în care te poți apropia de copiii tăi

- Ideea de apropiere 1: O seară distractivă în familie cu 50 de lei . . . 35
- Ideea de apropiere 2: Luați cina împreună . . . 43
- Ideea de apropiere 3: Caută partea pozitivă a lucrurilor . . . 55
- Ideea de apropiere 4: Căminul – un refugiu . . . 69
- Ideea de apropiere 5: Este timpul pentru un proiect în familie . . . 79
- Ideea de apropiere 6: Slujiți împreună . . . 89
- Ideea de apropiere 7: Investește în pasiunea lor . . . 95
- Ideea de apropiere 8: Laudă-te cu copiii tăi... în funcție de
personalitatea lor . . . 105
- Ideea de apropiere 9: Lasă în urmă o moștenire . . . 109
- Ideea de apropiere 10: Inițiază discuția . . . 117
- Ideea de apropiere 11: Ieșiți din casă . . . 125
- Ideea de apropiere 12: Un răsfăț doar pentru ei . . . 133
- Ideea de apropiere 13: Revarsă har asupra copilului tău . . . 139
- Ideea de apropiere 14: Pur și simplu fă ceva . . . 145
- Ideea de apropiere 15: O provocare în familie, ieșită din comun . . . 151

- Ideea de apropiere 16: Doar noi doi . . . 157
- Ideea de apropiere 17: Organizați o seară de jocuri . . . 163
- Ideea de apropiere 18: Gătiți împreună . . . 169
- Ideea de apropiere 19: Roagă-te pentru copiii tăi . . . 177
- Ideea de apropiere 20: Bilețele de dragoste . . . 181
- Ideea de apropiere 21: Când ajungem? . . . 187

Bonus: Idei de apreciere

- 50 de moduri prin care te poți apropia de copiii tăi . . . 199
- Întrebări frecvente despre cum să te apropii de copiii tăi . . . 203

Partea 1

*Pregătirea
pentru conectare*

Cartea pe care era să nu o scriu

M-am certat cu Dumnezeu mult timp înainte să scriu această carte. Când mi-a venit prima oară ideea să scriu o carte despre cum ne putem apropia de copiii noștri, treceam printr-o perioadă bună ca mamă. Eu și soțul meu, Roger, eram căsătoriți de cinci ani, și reușisem să închegăm o familie. Doi copii ai lui, doi ai mei, pisica mea și câinele nostru.

Până și provocările pe care le întâmpinasem cu fiul meu vitreg, Jeremy, după ce eu și Roger ne-am căsătorit, erau doar o amintire. Am învățat să ținem unul la celălalt, să petrecem timp împreună și să ne bucurăm unul de compania celuilalt. Relația cu fiica mea vitregă, Amanda, se dezvoltă și ne plăcea să fim împreună. Toți copiii veneau la cină duminică seara și ne vizitau deseori și în timpul săptămânii. Deși știam că nu suntem nici pe departe părinții perfecți, eram entuziasmată de faptul că atât eu, cât și Roger, aveam relații apropiate cu copiii noștri.

Apoi, toată fericirea noastră de părinți a devenit o amintire.

Fiul meu, Justen, a trecut printr-o perioadă dificilă. Relația noastră s-a răcit și ne-am îndepărtat. Ne certam și ne ciondăneam mereu. A fost o perioadă de-a dreptul îngrozitoare.

Iar eu trebuia să scriu o carte despre cum să te apropii de copii.

Am strigat către Dumnezeu. Simțeam că m-a trădat. Eu investisem dragoste, energie, timp și rugăciune în fiul meu, iar el abia dacă vorbea cu mine. Simțeam că o dădusem în bară, că eram o impoștă. În rarele ocazii în care eu și Justen chiar aveam o discuție, de îndată ce

terminam de vorbit cu el, mă făceam ghem și izbucneam în plâns. Nu îmi plăcea deloc unde ajunsese relația noastră.

I-am spus soțului meu că nu aș mai vrea să scriu cartea. Nu de rușine sau de jenă (crede-mă, le-am simțit pe amândouă), ci, pur și simplu, pentru că simțeam că principiile pe care le practicasem până atunci nu funcționau. Fiul meu era distant și toate rugăciunile din lume nu mă ajutau cu nimic. Mi-am rugat prietenele să se roage pentru Justen, pentru mine și pentru subiectul acestei cărți.

Am scris mare parte din această carte în perioada aceea dificilă prin care am trecut cu Justen. Singurul lucru de care m-am putut agăța a fost Cuvântul lui Dumnezeu, în special de Filipeni 4:6, unde scrie așa: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.”

Așa că am așteptat și m-am rugat. Și apoi m-am rugat iarăși.

Astăzi, după șapte ani de la terminarea acestei cărți, am o perspectivă diferită, pe termen mai lung. Dumnezeu a folosit timpul și vindecarea, pe care doar El o poate da, și l-a adus pe Justen înapoi pe calea cea bună. A fost nevoie de mult timp și de multă rugăciune. Când am vorbit cu consilierul lui Justen, mi-a spus un lucru pe care nu îl voi uita niciodată: „Justen și-a permis să își reverse mânia pe tine pentru că, în pofida furiei lui, nu s-a îndoit niciodată de dragostea pe care i-o porți.”

Acum, după toate cele prin care am trecut, eu și editorul meu am hotărât să actualizăm această carte. Copiii mei sunt adulți acum. Mă bucur să îți spun că avem o relație apropiată, plină de dragoste cu fiecare dintre ei (inclusiv cu noul venit - Shaun, ginerele nostru - pe care îl plăcem foarte mult).

Fără îndoială, toți copiii mei au trecut prin perioade foarte dificile. Și știi care este vestea proastă? Și ai tăi vor trece prin astfel de perioade. Vor experimenta pierderea, dezamăgirea și tristețea. Nu se vor purta mereu ca și cum toată „apropierea” aceasta ar conta. Dar, crede-mă, la șapte ani de la scrierea acestei cărți, sunt și mai convinsă de un lucru: chiar contează.

Ai încredere în proces și în metodele tale de parenting. Fii deschisă la schimbare atunci când Dumnezeu, bunul simț sau nevoile copilului tău te îndeamnă la asta. Iată ce cred eu: suntem părinți mai buni

decât ne face lumea să credem. Dumnezeu ți-a dat tot ce ai nevoie. Nu vei simți mereu dorința de a le fi aproape, dar fă-o oricum. Copiii tăi au nevoie să investești în ei când sunt mici, pentru ca atunci când vor crește să nu se îndoiască niciodată de dragostea pe care le-o porți.

De ce ești un părinte mai bun decât crezi

Îți pot spune de la bun început un lucru despre tine: ești un părinte mai bun decât crezi. Știi că este o afirmație îndrăzneță (îndeosebi pentru că nu ne cunoaștem), dar dacă semeni câtuși de puțin cu mine sau cu prietenele mele, trebuia să auzi acest lucru.

Îmi amintesc că mă uitam la celelalte mame din biserică, la tații care își dădeau copiii în leagăne în parcuri și „știam” pur și simplu că se descurcă mai bine decât mine. Gândurile acestea au început exact la o zi după ce am devenit părinte.

Venise vremea să ieșim din spital cu Justen care, la o zi de viață și cântărind peste patru kilograme, era cel mai înspăimântător lucru pe care îl văzusem în viața mea. Treceam printr-un mic atac de panică (uriaș, de fapt). Nu îmi venea să cred că autoritățile, oricare ar fi fost acestea, mă lăsau să îl iau acasă. Nu își dădeau oare seama că nu mai avusesem de-a face cu un bebeluș până atunci? Ce sistem defect lăsa una ca mine (da, ca mine!) să ia acasă un bebeluș deloc micuț?

Și atunci am știut că s-a terminat. Credeam că nimeni nu mai avusese astfel de gânduri. Peste tot în jurul meu erau cupluri fericite, care abia așteptau să își ducă bebelușii acasă. Ca să facă ce? Nu aveam nici cea mai vagă idee. Simțeam că toți ceilalți primiseră un manual secret, iar eu chiulisem în ziua aceea de inițiere.

Și sentimentul a rămas. Toate celelalte mame se purtau de parcă ar fi fost părinți de zeci de ani. Își aleseseră deja metodele de parenting și aveau un plan bine pus la punct.

Suspectam că bebelușii lor dormeau toată noaptea după primele trei zile, că alăptau fără dureri și că se trezeau cu câteva ore înaintea copiilor ca să facă curat prin casă și să pregătească activitățile care nu erau doar creative, ci și educative. Mă simțeam cel mai ratat părinte din lume.

Dar s-a întâmplat un miracol. Am început să vorbesc cu alți părinți. Adică să vorbesc „cu adevărat”. Ghici ce am aflat?

Am aflat că erau la fel de nesiguri și epuizați și că, în secret, și lor le era rușine ca și mie. Și ei credeau că doar copilul lor făcea crize în mijlocul magazinului. Și ei credeau că doar copilul lor insista să poarte lenjeria cu Spiderman peste pantaloni. Credeau că toți ceilalți părinți le făceau copiilor lor briose cu spanac în fiecare dimineață și că începeau să îi învețe alfabetul de la doi ani.

Dacă te regăsești în oricare dintre exemplele de mai sus, permite-mi să te încurajez.

Dumnezeu i-a dat unui anumit părinte un anumit copil. Sunt zile în care această afirmație pare foarte neadevărată. Nu te simți pregătită să împlinești nevoile fizice, emoționale și spirituale ale copilului tău. Pentru că, de cele mai multe ori, chiar nu ești. Dumnezeu vrea să te bazezi pe El și pe oamenii cu care te-a înconjurat. Nu ți-a fost menit să fii părinte de una singură, chiar dacă ești singură. Părinții care nu cer niciodată, ajutor nu primesc steluțe de aur.

Dumnezeu a dat un anumit copil unui anumit părinte. Toate lucrurile pe care Dumnezeu vrea să le dezvolte în tine ca să te apropie de El, Le-a făcut un pachet frumos numit „copilul tău” și ți le-a trimis. Fiecare dintre copiii mei m-a învățat câte ceva despre mine, deseori lucruri pe care aș alege să le ignor, dacă mi s-ar oferi ocazia. Nu aș fi crezut niciodată că am o problemă cu răbdarea, de exemplu, până nu am primit-o pe Kimberly, care mi-a pus răbdarea la încercare. Dar nu ai cum să ignori astfel de lucruri când copiii trebuie îmbăiați, hrăniți și iubiți cu regularitate. A trebuit să îmi confrunt acele părți care aveau nevoie cu disperare să semene mai mult cu Isus și, deseori,